

welat

Pêşmerge û
leşkerê rom
bi hev re

Rûpel 9

Sal:1 Hejmar:37 8-14 Mijdar 1992 5000TL (KDVD) Rojnameya Hefteyî

Hilbijartina Meclîsa Neteweyî li Kurdistanê, Tirkiyê û gelek welatên Ewrûpa di 20-22 yê Mijdarê de çêdibe.

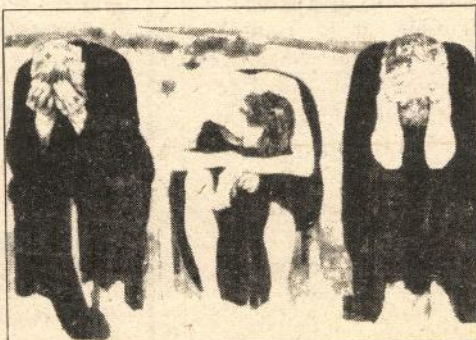
Ji bo welatekî serbixwe

Rûpel 8

Hilbijartina
Amerîka
û rewşa
dinyayê

Rûpel 4

Dawiya
dîrokê?

Rûpel 12

Bi Nasir
Rezazî re
hevpeyvîn

Rûpel 16

Hilbijartina li Amerîka û rewşa dinyayê

Ev demeke dirêj e ku hilbijartina ji bo serokatiya Amerîka, di rojê de cihê girîng digire. Li gelek welatan ev hilbijartin, wek hilbijartina serokatiya dinyayê dihate nirxandin. Lewre piştî hilweşîna sîstema Sovyetê, li hember Amerîka tu hêz û dewlet nemabûn. Amerîka li gor berjewendiyên xwe, ji bo dinyayê nîzameke nû afirandibû. Li gor vê nîzame, Amerîka tesîra xwe ya li ser welatên dinyayê zêde kiribû û hemû dewletên dinyayê li gor vê nîzama nû girêdanên xwe yê bi Amerîka re, li gor daxwazên vî welatê împeryalist ji nû ve bi ser û ber kiribûn.

Îro Amerîka patronê dinyayê ye. Ji ber vê jî hilbijartinên li vî welatê, ji xelkê Amerîka bêhtir, welatên dinyayê têkildar dike. Lewre, ji bilî çend welatên Ewropa û Japonya, bi giştî hemû welatên dinyayê pirr an jî hindik, di warê aborî de, bi vî welatê ve girêdayî ne û têkiliyên van welatan û Amerîka gelek caran li gor polîtîkayên Amerîka û

berjewendiyên wî yê derve bi rê ve diçin.

Tirkiye jî, yek ji wan welatan e ku, bi hemû sazî û dezgehê xwe li gor polîtîka û berjewendiyên Amerîka û bi ferman û daxwazên vî welatê împeryalist polîtîkayên xwe tesbît dike. Tirkiye bêtir Amerîka nikare tu tiştî bike. Îro Tirkiye li gor nîzama dinyayê ya nû, ku Amerîka li gor berjewendiyên xwe afirandiye, li Rojhilata Navîn cendermetiya vî welatê dike. Ji ber van girêdanan e ku, serok û rêvebirên Tirkiyê li gor germiya têkiliyên xwe yê bi rêveberiya Amerîka re rûmet digirin. Turgut Özal, ku Serokkomarê Tirkiyê ye, bi saya têkiliyên xwe yê bi Serokê Amerîka yê kevin George Bush re, derdikek manşetên rojnameyan û di televizyon û radyoyan de, qala dostaniya xwe û George Bush dikir. Ev beyanên bêşexsiyet, li Tirkiye dibûn sedemê rûmetdîtinê.

Hilbijartina Amerîka bi serfiraziya Bill Clinton xelas bû. Bi vê encamê re, li Tirkiyê di

Bill Clinton, serokê Amerîka yê nû.

navberpirsiyarên dewletê de tirsêk peyda bû. Lewre Bill Clinton di dema hilbijartinê de, li ser hin xalên girîng beyan dabû. Yek ji wan xalan, girîngiya mafên mirovan bû. Bill Clinton di kampanyayên xwe de jî li ser vê meseleyê gelekî rawestiyabû û ji sedemên karkirina wî yek jî ev bû.

Îro burjûwaziya dinyayê, bikarkirina Bill Clinton re, mizgîniya demeke nû didin dinyayê. Lê, Amerîka, wek welatê împeryalist, de polîtîkayên xwe, her li gor berjewendiyên xwe tesbît bike û ji bo welatên dinyayê, ta ku xwe ji bin vê mijokdariyê xelas nekin, rûpeleke nû venabe.

'Xwefiroş'

Norwec, Welat-Rojnameya Norwecî, Klassekampen di 29'ê Cotmeha 1992 an de bi kurtî rewşa Kurdistanê ya îroyîn şîrove kiribû.

Nivîsar ji aliyê berpîrsiyarê giştî ya rojnameyê ve hatibû nivîsandin. Sernivîsara wê jî "Li Kurdistanê Quisling (Xwefiroşan)" bû.

Rojname li ser êrîşên dewleta Tirk û pêşmergeyan radiweste û hevkarîya wan wiha lec dike: "Li başûrê Kurdistanê dewleta Tirkiyê û pêşmergeyan bi hevkarîyekê êrîş birin ser bargehên PKK'ê. Planên êrîş û çalakiyan ji aliyê M. Berzanî, C. Telabanî û Serokên Dewleta Tirkiyê ve bi xebateke hevkarî hatine amadekirin."

"Em dikarin bi hêsanî ve bibêjin; ew herdu serokên Kurdan ên Başûr bi temamî di berîka Tirkiyê û Amerîka (USA) de ne. Wan di şerê li dijî Iraqê de jî alîkariyê mezin dabûn USA yê. Ger gelê Kurd xwe ji serokên wiha rizgar neke, ew dê hin pirr caran rastê xiyaniyên wilo werin."

Berî vê jî di 8.9.92' an de rojnameya Dagbladet jî nivîsareke mezin li ser têkiliyên Berzanî-Telabanî, ên bi Tirkiyê û George Bush re wiha nivîsibû:

"Serokê Amerîka Bush, li hemberiya Sedam Huseyin piştigiriya Kurdên Başûr dike. Lê herdu partiyên mezin ên Eniya Kurdistanê PDK û YNK soz dan Bush ku dê ew ji bo dewleteke serbixwe û azad şer nekin, jixwe Tirkiye jî vê naxwaze.

Ji aliyê din ve di bernameya PKK'ê de heta dawî serxwebûnî heye. Ew li dijî endamê NATO bi Tirkiyê re şer dike. Lewma jî ew tişteki aşîkare ku Bush alîkariya Tirkiyê dike.

Ji bo pîrrianiya Kurdan xewn, Kurdîstaneke azad û serbixwe ye. Lê ji ber takîkên polîtîkî ên kurt, ku ji aliyê serokên wan ve hatine meşandin, heta îro pirr caran xewna Kurdîstaneke azad hatiye pelçiqandin.

Ev di şerê navbeyna Îran û Iraqê de wiha bû û niha jî wiha ye. Ger Serdariya Sedam Huseyn tîk biçe, wî çaxê divê Berzanî û Telabanî, ji xwe re hevparên nû bibînin."

GOTÎN

Yaşar Kaya

Kurteçîroka "Deng"ê

Hevalê hêja Huseyîn Deniz, di Welat de, ji bo kovar û rojnameyên Kurdî, nivîsarek nivîsiye*. Dibeje: "Heta niha gelek kovar û rojnameyên Kurdî derketine. Hin ji yê ku ev rojname û kovar derxistine hê jî sax in. Ev kes çima kurteçîroka derketina van berheman nîvîsîn?"

Birayê Huseyîn rast dibêje. Em Kurd tişteki nanivîsin. Her tiştî bi xwe re dibîne gorê. Di sala 1963 an de, em 49 kes cara pêşîn ji girtîgehê derketibûn. Hikûmeta wê demê, piçek ber bi demokratiyê ve diçû. Em çend heval civiyan. Me got, hewce ye em jî tişteki çêbikin. Me gişan qewlê xwe kir yek ku em kovareke Kurdî-Tirkî derxin.

Gorbuhuşt Ziya Şerefxan, lingê xwe dabû erdê, digot; Bila Seîd Elçî jî tevî we di redaksiyona kovarê de cih bigire." Di wê demê de jî, em bûbûn du parçe û ji hev qetiyabûn. Xwedê qebûl neke, hinek ji me bûbûn çep, hinek ji me jî bûbûn rast. Wê demê, ne çepê me dizani-bûn soyalîstî çî ye, ne jî rastê me dizani-bûn kapîtalîstî çî ye. Ji ber van sedeman, me Elçiyê nemir nedixwest. Em ji hev qetiyân.

Me biryar da ku em bê Ziya Şerefxan û Seîd Elçî kovarê derxin. Me ji xwe re li Bab-i Alî, di karxana Trakya de, odayek kirê kir. Ji der û dor jî 2 mase peyda kir, lê daktîloyên me tune bûn. Dawî me ew jî peyda kirin. Cara pêşîn, me nameyek çap kir. Bi kurtayî me wiha digot: "Li vî navnişanê em dê kovarekê derxin. Navê wê Deng e. Deng, dengê Rojhilatê ye. Em dê derd û kulên gelê xwe binivîsin. Em dê di nivîsarên xwe de, giraniyê bidin ser aborî, çand û ziman. Xebat ji me,

Birayê Huseyîn rast dibêje. Em Kurd tişteki nanivîsin. Her tiştî bi xwe re dibîne gorê. Di sala 1963 an de, em 49 kes cara pêşîn ji girtîgehê derketibûn. Hikûmeta wê demê, piçek ber bi demokratiyê ve diçû. Em çend heval civiyan. Me got, hewce ye em jî tişteki çêbikin. Me gişan qewlê xwe kir yek ku em kovareke Kurdî-Tirkî derxin.

alîkarî ji we." Me ev name, ji çiqas Kurdên ku me navnişana wan dizani-bû re şand. Hinek şaş mabûn. Digotin: "Di vî demê de û bi Kurdî nivîsandin! Bi Xwedê û pêxember van zarokên me aqlên xwe bi sir û pîvazê re xwarine."

Ev kar li ser milê sê-çar hevalan mabû. Di vî xerîbî, tenêti, zor û zehmetê de me yê çawa ev kovar derxista? Ziya Beg nihêrt ku dê ev kar here serî. Ew jî çû rûnişt nameyek nivîsî û belav kir. Di wê nameyê de wiha digot: "Ez û Seîd Elçî jî, em dê kovarekê derxin. Navê wê kovarê jî "Riya Rast" e. Lê ew ên ku Dengê derdixin, wisa xuya ye ku çep in." Piştî vî nameyê belav dike, berê xwe di-de Enqerê. Li wir heval dora wî digirin û dipirsîn, "Tu çawa dizanî ku ev heval çep in?" Nikare bersivê rast bide hevalan. Heval giş jê dixeyidin. Dawî ne Riya Rast derket û ne jî tişteki din. Lê di dawî de, di hin ansîklopedî û pirtûkan de, ji bo Riya Rast gelek tiştên ne rast hatin nivîsin. Riya Rast kovarek nîn bû, tenê nameyek belavkirin ku em dê kovarek wiha derxin.

Hejmara Dengê -1- derket. Ez berpîrsiyarê nivîsaran bûm. Bi biryara dadgeha Stenbolê ez hatime girtin û min şandin girtîgeha Sultanahmedê. Ez 47 rojan li wir girtî mam, paşî jî hatim berdan. Dema ez di hundir de bûm, hejmara 2 an derket. Ez li derve bûm, lê mişextî (qaçax) bûm. 23 hevalên me hatibûn girtin. Gerîna Awarte (Orfî İdare) li min digeriya, min jî xwe vedîşart. Ez û hevalek me hejmara 3 an derxist. Polis li çaxanê dest danî ser vî hejmarê. Çend roj bi şûn ve, ji bo Dengê ez çûme dadgehê. Li wir min jî girtin û birin.

Min kurteçîroka Dengê nivîsiye, dê ew pirtûk di van rojan de derkeve.

*Min vî gotarê beriya şehîdbûna Huseyîn Deniz nivîsibû.

Yek, dudo hêjî bêhtir Viyetnam.

Ernesto Che Guevara

Li hêviya UFO'yan in

Mirovê reben gava ku dibû şev, nivê şevê radibû diçû nav bexçeyê xwe, herdu destê xwe radikir hewa û diqîrî "Werin ez li vir im, werin min bibin herin cem xwe, ez li vir im!"

Şeva tarî çawa dibû tavehîv ew dengê bilind tê guhê maleke nêzikî wê derê. Ev mirov, çend sal berê, cîranê mala hevalekî min bû. Navê wî Qudret bû. Qudret di xaniyekî kevnare de rûdinişt. Ev mal ewqas kevin bû ku hema hema hildiweşiya. Wê dewlet ew ji wê mala kevin ji derxista. Karê Qudret bekçitiya şevê bû. Bekçiyê "Saha xalî" ya sporê bû. Diya wî 50 salî bû, bi zilamekî 100 salî re zewicibû, xaniyekî wî zilamê hebû. Diya Qudret, birayê wî û ew li hêviya mirina kalê sed salî bûn. Dema ku kal bimira, wê Qudret bizewiciya. Planê zewaca Qudret li ser mirina kalê sed salî hatibû avakirin. Lê heta niha çend sal di ser planên wan re derbas bûye, kalo hê ji ne miriye, çiqas diçe çêtir dibê. Li ser vê, Qudret bêkar maye.

Qudretê reben bawer dike ku wê rojek were, UFO wî bibê here cem xwe. Ji ber vê yekê, Qudret gazî UFO'yan dike. Ez rûniştim û li ser vê bûyerê fikirim. Min ji xwe re biryar da ku Qudret ne neheq

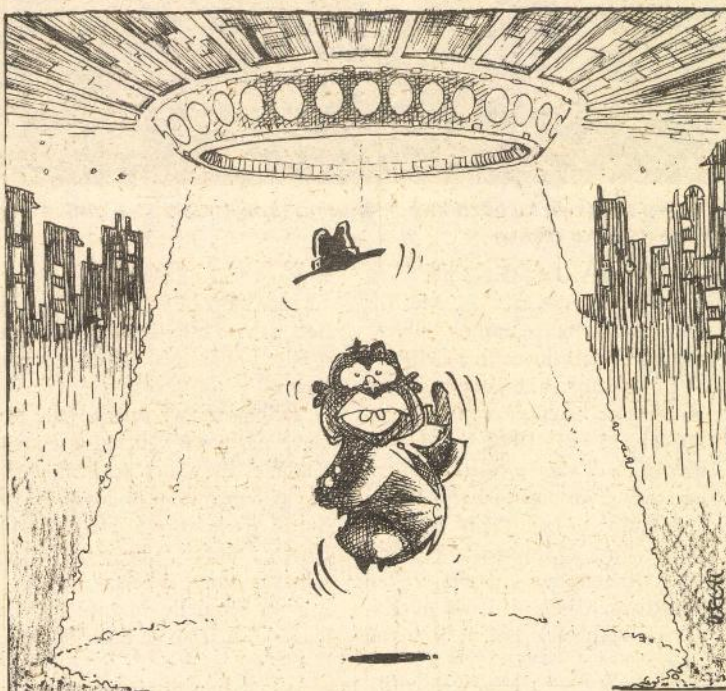
bû. Li vê dinê tu tam nemaye. Êdî tu baweriya wî bi vê dinê nemaye, li hêviya UFO'yan e.

Her tişt li aliyekî, bi rastî ji îro civaka Tirk, ji jiyana xwe hez nake û ketiye xewn û xeyalan. Qudret ji carna limêj dikir, rojî digirt. Lê gava ku dibû tavehîv qet gaziya xwe kêr nedikir. Ev xewn û xeyalên wî, di jiyana wî de, ne ji bo xemilandina xewa wî bû. Ev tişt tim û tim di jiyana wî de cih girtibû. Îro gel zehf bi hêrs e. Ji tiştêkî pirr biçûk re ji tehamûl nake, diqehire. Civaka Tirk di aliyê sosyo-psikolo-

jiyê de gelek guheriye. Civaka Kurdan ji aliyê aborî ve pirr jar e. Lê gelê me ji dema pêşiya xwe, ji hatina xwe bawer e. Çend sal berê, ev roj û ev dem ji bo gel xewn bû.

Îro Demirel dibêje: "Bila kesek parçekirina Tirkiyê xeyal neke. Xiçikekî Tirkiyê tune ku bide kesekî." Em ji dibêjin ku ne xiçikekî, em Kurdistanê tev gava hildin em ji Demirel pirs nakin. Gava ku Demirel şewqa xwe hilde bireve, eger cihêkî revê nebîne, wê gazi UFO'yan bike.

Kulîlka Hezaran

Çîroka min û 'kak'

Tê bîra min ez fêrî adetekî pirr ne baş bûbûm. Her êvar ezê bihatama malê û minê xwe li sir dev bavêtana erdê, min bangî diya xwe dikir ji bo ku bê pišta min bixwirîne. Ne rojek û ne dido, bi salan dirêj kir. Diya min ji dilê min nedihîşt, pišta min dixwirand. Rojekê diya min ji gund derket û çû bajêr, nêzikî heftiyekê ma. Çend rojên pêşî xwişka min pišta min dixwirand, lê jê û şûn ve qeramûşk û napirok didanê ji bo ku ez nema ban wê bikim. Êdî ez bûme weke berxikê gurî, vir de hatim wê de çûm, min pišta xwe bi diwaran dixwirand. Şevêkê em hemû li dora sobê rûniştibûn,

min dit ku diya min kete derî, wek ku çûkek ji ser dilê min firiya, min xwe çeng kirê û herdu hinarekê rûyê we maçî kir. Min nema xwe girt û min pê re got: Îro çend rojên te ne tu né li vir î, pišta min gurî bûye, kesî nedixwirand û hema min pišta xwe tazî kir. Heta jê hat tepek li pišta min xist, yek ji li nav serê min xist û wiha gote min: Tê bîra min rehmetiya pîrika min digot, eger mirov xwira xwe ne bi destê xwe bişkîne, çare lê nabe. Here bi cehneme tu pišta xwe bixwirîne!

Ji wê rojê û şûn ve ez bûm mîna beranekî, nema min ban kesî kir û min bi xwe pişt û

serê xwe dixwirand.

Vê rojê ji "Kak" vir de baz dide, wê de baz dide, pišta xwe na wele zikê xwe jî, tazî dike û dide ber nehperûşkên guran. Eman ez di bextê we de me, em gurî bûne. Nabêje ez gurî bûme, dibêje "em" ..! Bê çawa ye min dê bû tep li min da nema pišta min xwirand, wiha jî jimbava Kak tepa li serê Kak dixwe, lê ye min, min fedî kir û ez li ber xwe ketim, ê wî, ew li ber xwe ji nakeve tew dibêje. Oooof..çiqas tiliyên te nermin, mîna hevrişim in. Hey Xwedê bextik li te qulaptô, tu cara mirov ji neperûşkan re gotiye tili?

H. Sefkan

TÎR

Musa Anter

Roşinbîrî rasteqîne debê wek Musa Anter bê!

(SORANÎ)

Wek dezanîn her gelêk le çend çîn û twêjî ciya ciya pêk dêt. Roşinbîranîş kertêkî karîger û be twanay her komelgayekin. Ewanin ke erke here qurrsekaniyan dekewête esto û leserîşiyân pêwîst e be zûtîrîn kat erkekanî ser şanî xoyan raperrênin. Le mêmûda gelê nimûney berçaw hen leser rolî rûnakbîran le şorişe azadîxwaziyekanî gelanî çesawey cîhanda. Aya kesêk heye Gorkî û romanekey "Dayik"î nebîstbê?! Nimûne gelê zorin û lem baseda cêyan nabêtewe.

Le ser roşinbîr pêwîste bo teniya çirkeyekîş le daway reway mîlletekey danebrêrê û lêy xafil nebêt. Debê

hemîşe mukirr bê le ser aşkira kirdinî rastiyekeyan û roşin kirdinewey rêga leberdem role lêqewmawekanî gelda. Katê mesele dête ser roşinbîranî Kurd e-

Le ser roşinbîr pêwîst e bo teniya çirkeyekîş le daway reway mîlletekey danebrêrê û lêy xafil nebêt. Debê hemîşe mukirr bê le ser aşkira kirdinî rastiyekeyan û roşin kirdinewey rêga leberdem role lêqewmawekanî gelda.

wa karubar û erkekan çend qat zêdetir debîn, çunke gelêkî sî milyonî gewre û giran taku êstaş le sadetîrîn maf bêbeşe. Belê taku emroş mafî jiyanişman pê rewa nabînin. Leber ewe rûnakbîranî Kurd debê bibne meşxelî rûnak kirdinewey tarîkî û penhaniyekanî jiyân. Hengawnanî ewan debê wabeste bêt be şorişî niwêy rizgarîxwazî gelekeman.

Kem kes hene nawî "Musa Anter" yan nebîstibê. Musa Anterî rojnameger û nûser û zana û şorişgêrrî pênûs le dest her le serdemî lawêtiyewe be nûkî xamê tijekey begij dagîrkeranî wilatekeyda çotewe û heta diwa henasey temenîşî serî bo faşîstan şorr nekird. Şehîdî 76 sale û serqafleçî karwanî rewanpakanî Kurdistan be şehîdbûnî xoy riq û nefretî pîrozî le nêw dil û derûnî her Kurdperwerêk û niştimanperwerêka dirust kird.

Musa Anter to nemamî azadî taze pişkutûy Kurdistanî!

To estêregeşey berbeyan û tirifey mangeşewî Kurdistanî!

Swênd û peyman be xame pîrozekey destî to!

Heta mawîn degrîne ber rêga û karwanî berzî to!

Mehabad Kurdî

Têbinî: Gelek nivîskar û xwendevan li ser Apê Musa nivîsan dişînin. Her hefteyê em yekê ji wan diweşînin. Nivîsên ku heta niha nehatine weşandin, di demekê kurt de bi dorê emê wan di vî stûnî de biweşînin.

Pêşmerge û leşkerê rom bi hev re ne

Navenda Nûçeyan- Ketina hezên leşkerî yên dewleta Tirk nav başûrê Kurdistanê, pêşi bi alikarî û rêberiya pêşmergeyên PDK û YNK'ê hêviya tunekirina gerilayên ARGK'ê da ordiya Tirk û xayînên Kurd. Îşgalkirina başûrê Kurdistanê, ne tenê ji aliyê xayînên Kurd ve hate destekkirin; ev îşgal ji aliyê dewletên împeryalist ve jî, nemaze ji aliyê Dewletên Yekbûyî yên Amerîka ve bi kêfxweşî hate pêşwazîkirin. Êdî bi temamî, derdikete holê ku dewleta Tirk berî ku leşkerên xwe bajo nav başûrê Kurdistanê, riza û qebûla Amerîka û dewletên Ewropî standibû. Gelo çima ev hêzên împeryalist û feodal giş di vê îşgalê de yekîti çêkiribûn? Di problemên herî girîng de jî tu car, bilî hemû dijberiyên navbera xwe, tev li ser îşgalkirina başûrê Kurdistanê bûne hemfikir. Ji kîjan aliyê ve mirov li vê rewşê binêre û binirxîne, sebaba herî girîng ji bo yekîtiya van hêzan, tirsê PKK'ê ye. Ji ber ku hebûna PKK'ê û di ser re jî roj bi roj pêldan û şaxdana hêzên PKK'ê mutefîk û hevalbendên împeryalizmê, yên feodal û paşverû û xwesipar qels dîke û rûyê wan ê xwefiroş li nik gelê Kurd derdixê holê. Rêxistin û dewletên bi navika xwe ve bi împeryalizmê ve girêdayî ne, bi xurtbûna hêza serbixwe û sosyalîst a PKK'ê, ber bi pelîşandinê ve diçin û rola xwe ya cendermetiya împeryalizmê nikarin pêk bînin. Ev jî tengasiyên mezin derdi-

xin pêşiya împeryalizmê û rê li pêşiya berjewendiyên wan ên kedxwarî, yên li Rojhilata Navîn, digirin.

Bi kurtî, xurtbûn û dorfirehbûna PKK'ê ev hêzên paşverû û dijminê mirovahiye giş kirin yek li ser îşgalkirina Başûr. Helbet ev, tenê, aliyekî plana împeryalizmê bû. Ger ev îşgal bigihîştê armanca xwe, wê dest bi operasyonên bakûrê Kurdistanê kiribana.

Lê vê îşgala ku hemû împeryalist û feodalan hêviya xwe pê ve girê dabû, hîna di destpêkê de, da diyarkirin ku, tunekirina PKK'ê wisa ne hêsan e. Di ser vê îşgalê re mehek derbas bû, hêviya tunekirina gerilayên ARGK'ê, di pêsira dewleta Tirk û hevalbendên wê de ma. Îro ordiya Tirk, roj bi roj ber bi têkçûnê ve diçe. Ev rewş jî hêla aligirên Tirkîyê ve jî tê dîtîn û ji niha ve, nemennûnbûna xwe pêşkêşî dewleta Tirk dikin. Her çiqas hê jî împeryalist desteka xwe jê nebiri-bîn jî, hêviya xwe ji serkeftina ordiya Tirkîyê birrîne.

Li aliyê din YNK jî, hêdî hêdî bi çewtiya xwe ya dîrokî dihise û nexweşiya xwe li dijî dewleta Tirk dide xuya kirin. Pêşmergeyên YNK'ê jî bo xwe jî vê çewtiya dîrokî xelas bikin, amadekariya lihevhatina bi PKK'ê re dikin û ji niha ve, şerê ku li dijî ARGK'ê dimeşandin, sekinandine.

Xuya ye ku hêzên YNK'ê têgihîştine, ku îro Komara Tirk û împeryalizm, PKK'ê jî holê

Li bakûrê Kurdistanê cerdevan, li başûrê Kurdistanê jî pêşmergeyên PDK'ê, xulamî û rêberiya leşkerên Rom dikin. Gelo ev pêşmergeyên me jî nizanin ku ji destê leşkerên Rom were, wê koka gelê Kurd biqelînin?

rakin, wê sibê dor were wan. Pê hisiyar ku ger îro Komara Tirk xwe nêzîkî wan dike, ev jî ber hebûna PKK'ê ye. Yanê ger PKK nebûya, kesî ew hesab nedikirin.

Her çiqas YNK dixwaze xwe jî vê çewtiyê paqij bike jî, hevalbendê wî PDK, îxaneta xwe ya navdar her dom dike. Pêşmergeyên PDK'ê, wek cerdevanan rêberiya ordiya Tirk dikin.

Li ser rewşa başûrê Kurdistanê, Partiya Karkerên Kurdistanê daxuyaniyek belav kir. Tê

de bi kurtî vê rewşê wiha şirove dike. "Di van demên dawî de çapemeniya împeryalist û burjuwî, rastiyan berevajî dike. Dibêje ku PKK teslimê pêşmergeyan bûye. Ev giş derew in. Ew nûçe, tenê xeyala dewleta Tirk û hevkarên wê tînin ziman.

Berxwedana PKK'ê ya ji bîst salan ve dom dike, bi hemû kesî daye zanîn ku, PKK bi tu awayî xwe naspêre tu kesî. Ne gelê me, ne jî raya giştî ya dinyayê, ji wan nûçeyên derew bawer nakin. Armanca dewleta

Tirk ew e ku, bi nûçeyên derew, baweriya gelê me bi PKK'ê qels bike û rê li pêşiya têkoşina me ya ku li bakûrê Kurdistanê bilind dibe û rewşa Komara Tirk xerab dike, bigire.

Heta niha, li başûrê Kurdistanê Komara Tirk, ji îmhakirina balefir û helikopteran bigirin ta telefkirina bi sedan leşkeran, derbên pîr xedar. Komara Tirk, wê bi tu awayî nikaribe ji nav vê ritama ku ketiyê, xwe xelas bike."

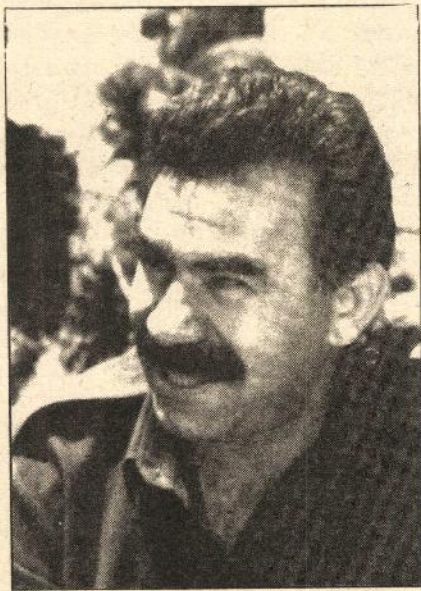
Serokê PKK'ê Öcalan: 'Gelê Başûr ber bi têkoşina me ve tê'

Rojnameya "Berxwedan" roja 4'ê Mijdarê bi Serokê Partiya Karkerên Kurdistanê, Abdullah Öcalan re, hevpeyivînek li ser rewşa dawî ya şerê Başûr çêkir. Em gotinên Öcalan bi kurtî pêşkêşî we dikin: "Dema xayînên Başûr, ketin tengasiyê, gazî ordiya Tirk kirin, dema ordiya Tirk jî nekarî tesîr li me bike, tanq û topên xwe bi ser me ve şandin, balefir û komandoyên xwe bi kar anîn. Lê dîsa jî nekarîn tiştekî zêde bikin. Vêca dest bi derewan dikin, dibêjin ku derbên mezin li gerîla xistine.

Lê îdfayên wan giş vala ne. Mesela di nav van du rojên dawî de 2 gerilayên me şehîd ketine lê, ew dibêjin ku 20 gerîla kuştine. Wekî din dîsa berî du rojan 5 gerîla şehîd ketin, wan got 40 gerîla hatine kuştin."

Bi rastî, pêşmergeyên YNK'ê jî zêde ne bidil bûn di vî şerî de. Ji ber vê yekî, dest bi hevdîtîninê lihevhatinê hate kirin. Di nav Cepha Kurdistanê de kesên welatparêz hene, em dixwazin bi wan re yekîtiyê çêkin û xwefiroşên nav Cepha Kurdistanê derxin holê û rê li listikên dijmin bigirin.

Hin kes dibêjin "PKK silahên xwe dafîne, xwe teslim dike." Ev, gotinên bê binî û bê e-

sil in.

Em wek berê dîsa, silah bi dest, li ser xwe ne û li ber xwe didin. Têkoşina me ya qehremanî ji aliyê Kurdên başûr ve jî hate dîtîn, ji ber vê yekê, gelê me yê Başûr jî xwe bi aliyê me ve dikîşîne. Bi vî awayî emê têkiliyên pîr saxlem di nav Bakur û Başûr de bi pêş xin."

Berxwedana me ya vê meha dawî, wê di dîroka Kurdistanê de cihêkî pîr mezin bigire.

Li Ixdirê êrîşên faşîst

Navenda Nûçeyan- Li Ixdirê di meşa ji bo protestokirina bûyerên başûrê Kurdistanê de, polis û faşîst bi hev re êrîşî ser meşvanan kirin û li gor agahiyên heta niha gihîştine me 2 kes hatine kuştin, nêzîkî 15 kes jî birîndar bûne.

Ev qirkirina ku bi fermana walî û midûrê emniyeta Ixdirê pêk hat, rûreşî û politikayên dewleta Tirk, a li hember gelê Kurd careke din eşkere kir. Bûyerên bi vî rengî yên qirkirina meşvanan, bi kuştina Wedat Aydın re dest pê kiribûn. Dewlet ji bo bi tirsandin û xofê rê li ber protestoyên gel bigire, êrîşî beşdarên cenazê Wedat Aydın kiribû û bi dehan kes di vê bûyerê de hatibûn kuştin. Dû re jî, gelek caran bi vî rengî êrîşî ser gel kirin û gelek mirov di van bûyeran de, bi destê polis û leşkeran hatin kuştin.

Li Ixdirê Azeriyên faşîst jî bi polîsan re êrîşî meşvanan kirin. Dewlet heta niha gelek caran, ji bo di nav

Kurdan û Azeriyên de şer derkeve li dû provakasyonan geriyabû, lê heta niha di vê daxwaza xwe de serfiraz nebûbû. Ji bo provakasyonê wiha faşîstên ji partiya MÇP ê yên ku ji xwe re dibêjin "ülküçü", şirikatiya polîsan dikirin. Di vê bûyerê de, ev faşîstên devbixwîn ji raste rast gule reşandin ser protestovan. Meşa ku ji alî Kurdên Ixdirê çêbû, ji bo protestokirina ordiya Tirk bû. Gel bi vê meşê, dengê xwe bi gerilayan re kir yek û ordiyê protesto kir.

Ji der û dorê Ixdirê jî gelek mirov ji bo vê meşê civiyabûn. Piştî ku meş dest pê dike, çend kes ji Azeriyên faşîst û polis û leşker bi hev re gule dirêşin ser meşvanan.

Heta niha, tevî yên ku di cenazeyan de hatine girtin, nêzîkî 500 kes xistine bin girtine. Polîs nahêle gel cenazeyên xwe jî rake û êrîşî van cenazeyan dike. Gelek mal û dikanên Kurdan jî xera bûne.

'Bexçeyê Zarokan' dibe pirtûk

Ev demeke dirêj e ku di bin navê "Bexçeyê Zarokan" de quncikek me heye û her wiha, quncikek din, di bin navê "Çocuk Bahçesi" de, di rojnameya Yeni Ülke de derdikeve. Nûçevanê me û berpirsiyarê rojnameya Yeni Ülke li Swêd Gabar Çiyan, ji bo quncikên "Bexçeyê Zarokan" û "Çocuk Bahçesi" dinivîsand.

Hevalê me Gabar, berî niha li ser wan nivîsên xwe, ji nû ve sekini û tev wergerandin Kurdî. Pişt re, ji bo ku ev bibe mîna pirtûkê, serî li Daîreya Kulturî ya Swêd da; da ku ji awira aborî piştgiriya çapkirina pirtûkê bike. Daîreya Kulturî ku bi navê Kultur radet tê naskirin, di roja 2.10.1992 an de ev serilêdan di çav re derbas kir û biryar da ku piştgiriya pirtûkê bike. Li gorî biryara ku dan, ji bo çapkirina pirtûkê nêzikî 11 hezar kron hate veqetandin.

Pirtûka "Bexçeyê zarokan" ji awira naveroka xwe ve pîr dewlemend e: Şanoyên zarokan, helbest û şairên Kurd, dîroka ragihandinê û rojnamevanî, welatê xwe binase (informasyon li ser 26 bajarê Kurdistanê), heywanên xwe binase (informasyon li ser heywanên ku li Kurdistanê hen in), çîrok, pêkenokên Kurdî... Pirtûk nêzikî sed rûpelî ye.

Hevalê me Çiyan, da daxuyani ku; dê pirtûk bi riya rojnameya Welat bête belavkirin û hatina pirtûkê di hundirê welat de, dê ji rojnamê re bimîne. Kesên li derveyê welat jî, dê karibin pirtûkê ji vî navnîşanê daxwaz bikin:

Box 3119-14503
Norsborg-Sweden

Încîl jî bi Kurdî derket

Încîla Luqa di nav weşanên Doz de derket. Çapa Încîlê ya yekemîn berî bi demekê li Almanya, di nav weşanên Enstîtuya Kurd ya Bonnê de derketibû.

Încîla Luqa bi zaravê Kurmançî û bi alfabe ya Erebi û Latîni hat weşandin. Ev Încîl jî 24 beşan hatiye pê. Li aliyê din Şirketa Pirtûka Pîroz jî, ji bo derxistina Încîlê ev demeke dirêj e, amadekariyan dimeşîne. Wê di demeke nêzik de ji hêla vî şirketê ve jî wê pirtûka pîroz bê weşandin.

Di bin wêneyên Sefkan, Xebat, Salih û Mizgîn de

Kongreya Hunerkom a 9'an çêbû

Yekîtiya Hunermendên Welatparêzên Kurdistan, Hunerkom, di rojên 31.10-1.11-92 an de, li bajarê Bielefeld, li Almanya kongreya xwe ya 9'an çêkir. Endamên Hunerkomê, ji tevayî welatên Ewropa û hemû bajarên Almanyayê beşdarî kongreyê bûn.

Bielefeld-Welat Yekîtiya Hunermendên Welatparêzên Kurdistan, Hunerkom, ku di sala 1983 an de hatiye damezrandin, di rojên 31.10-1.11.92 an de, li bajarê Bielefeld, li Almanya kongreya xwe ya 9'an çêkir.

Endamên Hunerkomê, ji tevayî welatên Ewropa û hemû bajarên Almanyayê beşdarî kongreyê bûn. Nêzikî 60 delege amade bûn. Di herdu rojên kongreyê de, li ser rewşa konevanî ya dawiyê hate rawestand. Ji hêla berpi-

siyarekî ERNK'ê ve, platform gihîste xaleke pêwist, ku girîng e mirovên hunermend û bi taybetî jî di vî demê de, rola xwe ya mezîna bilîze, divê ku li gel pêşveçûnên siyasî bi rê ve here û girîng e ku tu carî xwe ji gel neqetîne. Her wiha divê ku politîka û ramanên reformîst û xweşroşan bîna hetikandin.

Her wiha di herdu rojan de, gelek pirsgerê hatin çareser kirin, di ber çavan re derbas bûn û riyên çareyan hatin dîtin. Wekî din ko-

misionên ku hatin çêkirin, gelek biryar pêşniyarî kongreyê kirin. Bêhtirên wan jî hêla platformê ve hatin pejiwandin. Komîsyon, ji govend, şano, muzîk û resim hate hilbijartin.

Ji hêla din ve, pirsgerêkên ku heya vî rojê û dibine kelem li pêşiya pêşvebirin û xurtkirina çanda neteweyî, ji hêla kongreyê ve hate zelalkirin. Wiha xuya bû ku, heta vî rojê mirovên reformîst bê çawa bi dîrok û qedera gelê Kurdistan listiyê û dixwazîna bilîzin, wiha jî dixwazîna dest bavêjin çanda wî jî û pê bilîzin. Lê bê çawa rê li pêşiya wan hate girtin ji bo ku listikên xwe nebin serî, ew jî bi derketina fikra serxwebûn û azadiyê. Divê ku wiha rê jî bo wan venebî ku bi çandê jî, nelîzin û li gorî berjewendiyên xwe yê teng çanda gelê me navêjin bazara firotanê.

Li dawiyê kargerîyê nû hate avakirin ji 9 kesan û ji 2 cihgiran. Kargerîya nû, ji bo pêşvebirin û xurtkirina vî xebatê li ber platformê soz dan û sond xwarin.

Di kongreyê de komîsyon, ji govend, şano, muzîk û resim hate hilbijartin.

Gazî û hawar

Gavan Koçer

Çi dibêje şairê qedirgiran û welatşewitî Ehemedê Xanî?

Ew bi eşq û evîndariya welatekî serbilind û azadkirî dişewite û di ramanên xwe yê bi xem de li pey serokekî ku bikaribe Kurdistanê ji bin bandoriya xwînmij û mirovkûjan xilas bike, digere û bi hêrsî dipirse "Kengê wê dawîya bê siûd û bê dilgeşîya me bê? Gelo dibe ku rojek dilgeşî bikeve alî me û berbangê me, ji xewê rake?..."

Şewat û kalîneke bê qiyas. Bang û qêrîn; li dijî ew def û fêlên ku kedxwarên Tirk, Erebi û Faris anîne serê Kurdan, li dijî şikestin û pelixandina birçîn ku dorhêla Kurdistanê pêçandine.

Di deng û bangîne de xwestina serfirazî û rizgarbûnê; xwestineke ji bo biratî û yekbûniya gelê Kurd. Biratî û yekbûnî; riya welatekî azad û serbixwe xurtbûn û xwegirtina biratîyê; tova gul û kulîkên xilasîyê.

Gazî û hawar!

Di welatekî bextreş û siûdxirab de. Welatekî wêran, şewitî û dagirkirî. Li ser gelekî; bindest û belengaz, birîndar û kelegirî, pêxwas û dilşewitî, neçar û dilbirî, jihevketî û belavbûyî.

Hawar û lorîn!

Di demeke tarî û tevlihev de. Neyarên xwezayê agir dibarînin. Dil dikin; erdê bişewitînin, rût bikin. Torînen Gutî, zarokên Medan bipelçiqînin. Koka şarezaya Mezopotamyayê bînin.

Doh Cizîra -Botan
Warê hebûna Kurdan
Dibistana şair û dengbêjan
Bargeha şoreşger û şervanan,

Îro Şirnex û Kulp dişewitin
Dû digihêje pozan

Bi êrişên xwe yê gemar axayên paşverû
Mizgîne didin Enqere û Bexdayê.

Çi ye welatfiroşî, xwesparî?
Çi ye bi xwînxwaran ve yekbûnî?
Çi ye birakûjî, nifaqî?
Ne bes e koledarî û nîriya hezar salan?
Ne bes e dîroka siûdxirab û bêbextî?
Ne bes e bêbawerî û bêhêvî?

Disojin hestên hozanvanên dilşewitî
Ehemedê Xanî, Eli Herîrî û Hejar li goristanê.

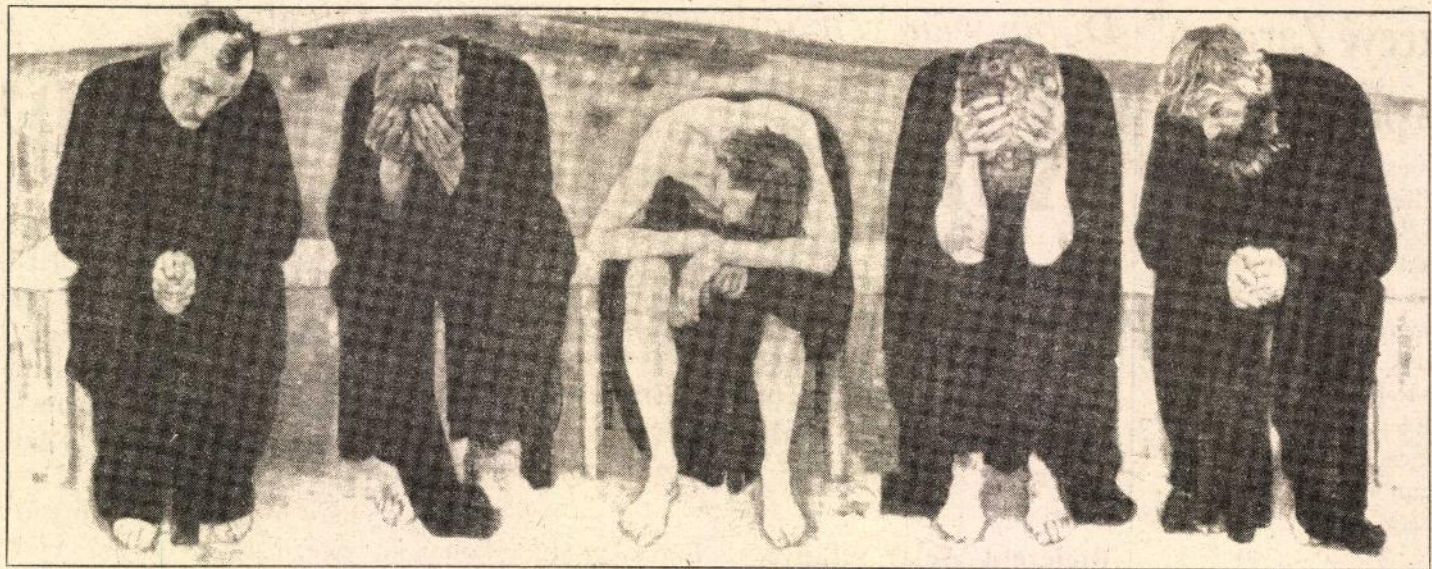
Qêrîn û qîjiya kalê Şêx Scîd, xortên rû spî
Mele Ebdulayê Xerzî û Apê Musa
Erd û asîmanê dihejîne, stêrkan dilerîzîne.

Rindî gerdûnê rast dike, dibêje Dostoyevskî.

Berxo rabîn!
Bipelçiqînin, bihelîsinin
Xayîn û welatfiroşan di bin lingan de
Rast bikin bext û siûda Kurdan
Biçûrîskînin bi tîrêjen jîyanê, axa bav û kalan.

Piştî hilweşandina sîstema Yekîtiya Sovyetê, pêleke liberal li cîhanê dest pê kir. Ev pêla liberal ku bi navê liberalîzma nû tê naskirin, di pirr warên cur be cur de, xwe nîşan dide. Di warê ekonomiyê de ev pêla liberal, xwe di xurtkirina rekabetê de, di dijîtiya dewletê de, di dijî sosyalîzmê de û di xurtkirina bazarê de sixletên xwe yên lewitî nîşan dide. Bi vê pêla liberal re danûstandinên mirovatî, bûne danûstandinên ekonomîk. Pere bûnê weke normên ehlaqî. Kesê xwedî pere û dewlemend weke qehremanên demê têne dîtin. Pirr kes van bi tiliya nîşanî hevdu dide. Di civaka kapîtalîst û liberal de pere ketine şûna esaletê, paqijiyê û bedewbûnê. Mêranî, mirovatî, ehlaq, kultur, hevkarî û zanyarî hemû bi peran û dewlemendiyê ve têne pîvandin. Mirov ji hev re dibêjin; çiqas perê te hene? Marqa texsiya te çi ye? û hwd. Lê pirr kêmkî ji hevdu dipirsin; zanyariya te, di kîjan warî de heye? Çi kar ji destê te tê? Te dilê çend mirovan dil-şa kiriye? û hwd.

Ev pêla liberalîzmê ya nû, bi xwe re îdeolojiya mirovan jî, diguherîne. Kesê ku berê ji xwe re digotin; liberal, sosyalîst, komunîst, konservatîf û gelek navên din, îro dibêjin: Em bê îdeoloji ne!.. Em demokrat in!.. Gotina demokrasî bûye weke mifta (kilita) canbaziyê. Kesê zexel demokrat e û kesê jîr jî demokrat e. Kesê diz demokrat e û kesê ku rastiye û welatperweriyê diparêze jî demokrat e. Bi kurtî mirov dikare bêje; hemû kes bûne demokrat! Ma gelo kes di wêre bêje; ez ne demokrat im! Erê, ez dibêjim; ez ne

Ferdinand Hodler (1892)

DAWIYA DÎROKÊ?

Ma gelo bi rastî dawiya dîrokê hatiye?

Mirov weke zarok ji dayika xwe re çêdibe, paş re dibe xort û zilam û di dawiya dawî de jî, mirov dimre. Hegel ev tişt weke ku wê dawiya dîrokê bê fam dikir. Mirina mirovan dihat mana dawiya dîrokê.

Li gora Hegel konaxa dawiya dîrokê, li Prusya yê xelas dibû. Lê em hemû baş dizanin ku pêşketina dîrokê, weke Hegel gotibû, li Prusya yê nesekinî. Dîrok heta îro jî her berdeyam e...

Şerefxan Cizîrî

demokrat im lê baweriya min bi demokrasîyê heye. Ji ber ku demokrasî tiştê e û demokratbûn jî bi serê xwe tiştêkî din e.

Ev demokrasîya ku bi kêrî hemû kesan tê û dikare hemû girêkê civakî, ekonomîk, kulturî, sosyal û hwd. veke, di rastiya xwe de demokrasîyeke jî hev dû ketiye. Ev demokrasî bes di fantaziya mirovan de, dikare hebe. Ev demokrasîyeke ku, di bingehê xwe de, ne demokrasîya rastî ye. Di rastiya xwe de ew benîştê etara ye! Ji ber ku demokrasî bê naverok nabe. Naveroka demokrasîyê jî, ji îdeoloji û politikayê pêk tê.

Mirov nikare vê yekê jî, ji menfeetê çînayeti, îzolê bike. Kesê ku bike jî, xwe dixapîne. Weke ku em hemû jî baş dizanin, di civakên kapîtalîstî de, xwe xapandin yek ji problemên civakê yê bingehînî ye. Felfeseya kapîtalîzmê li ser hevdu xapandinê ava bûye. Bi baweriya min hevdu xapandin, di dawiya xwe de, xwe xapandine...

Di warê ilmî û kulturî de jî, ev kesên liberal dibêjin ku, dawiya dîrokê hatiye. Dîroka mirovatîyê gihaye qonaxa xwe ya dawî. Civaka kapîtalîst û liberal li gor van kesan, civaka herî bi rêk û pêk e. Demokrasîyeke pirralî xwe di vê civakê de, daye nîşandin da ku heq û hiqûqê mirovan (kesa), bi awayekî xurt bêne parastin. Azadiya fikrî û weşanê heye. Ku mirov bixwaze, dikare komele û partiyan ava bike. Çi tiştê ku ji bo mirovatîyê pêwîst be, di civaka liberal-kapîtalîst de heye. Kapîtalîzm cînetî bakî ye...

Ma gelo bi rastî dawiya dîrokê hatiye? Ewê ku cara yekemîn behsa dawiya dîrokê dikir, filozofê mezin Hegel bû. Di dîtina xwe ya li ser dîrokê de Hegel, xwedî bawerî û felsefeyê pirr kûr bû. Li gora vê dîtinê, hemû pêşketin xwedî armancên

berbiçav bûn. Çi tiştê ku bi jiyana mirovan û tebîetê ve girêdayî bû, weke bûyer, serpêhatî, şer, şoreş, mirin, jiyana û hwd. hinek armancê mirovatîyê bi cih dianîn. Armancê hemû pêşketinê jî, li gora Hegel avakirina dewletê bû. Dewlet ji aliyekî ve, armanca pêşketinê bi xwe bû û ji aliyê din ve jî, qonaxa dawiya dîrokê (istasyona dawî) bû.

Beriya ku mirov bigihîya istasyona dawî, diviyabû ku mirov di hinek qonaxa re derbasbûbûya. Di destpêka dîroka mirovatîyê de, ku ev qonaxa yekemîn bû, maneviyata mirovan û tebîet, yekbûn. Di vê qonaxê de maneviyata mirovan ne azad bû. Hegel navê vê qonaxê dikir qonaxa zarotîyê. Mirov dikaribû vê qonaxê li medeniyeta welatê rojhilat bibîne. Dîroka cîhanê jî rojhilat destpêkiribû...

Qonaxa dudûya, qonaxa xortaniyê bû. Di vê qonaxê de jî, hîna azadî ji maneviyatê derneketibû. Maneviyat û azadî bi hevdu re girêdayî bûn. Menfeeta kesan û menfeeta giştî li dijî hevdu, kar dikirin. Di vê qonaxa dudûya de jî, gavê cihê cihê hebûn. Di qonaxa xortaniyê de, gava dudûya gava zilamtiyê bû. Gava sisiya jî dibû,

gava kalîtiyê. Li gora Hegel maneviyata xortaniyê li Greklandê (Medeniyeta Yewnanistan), maneviyata zilamtiyê li Roma yê û maneviyata kalîtiyê jî li Germanistanê, xwe dida xuyanîkirin.

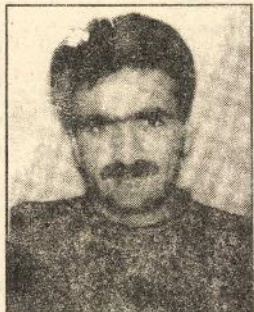
Heger mirov li dîrokê weke bûyereke biolojîk meyzeke, rastiyeke heye ku gelek baş xuya dike: Mirov weke zarok ji dayika xwe re çêdibe, paş re dibe xort û zilam û di dawiya dawî de jî, mirov dimre. Hegel ev tişt weke ku wê dawiya dîrokê bê fam dikir. Mirina mirovan dihat mana dawiya dîrokê.

Li gora Hegel qonaxa dawiya dîrokê, li Prusya yê xelas dibû. Lê em hemû baş dizanin ku pêşketina dîrokê, weke Hegel gotibû, li Prusya yê nesekinî. Dîrok heta îro jî her berdeyam e...

Dîroka mirovatîyê çawa bi çargav Prusya derbaskiribe, wê civaka kapîtalîst-liberal jî, li paş xwe bihêle. Kapîtalîzm tu caran nabe qonaxa dawiya dîrokê. Divê mirov baş zanibe ku, bi Kurdistaneke serbixwe û azad re jî, dawiya dîrokê nayê. Dîrok mirovatî ye, bê dawî ye. Kesê ku bêje dawiya dîrokê hatiye, propaganda chealetê dike. Dawiya kesan tê, lê belê dawiya dîrokê nayê!

RÊHEVAL DELÎL (ILHAN ÇİFTÇİ)

Ey şehîd ey şehîd
Tu çiqas bilindî
Ji çiya bilindtir î
Ey çemê Dicle
Çiqas tû bi lez î
Delîl ji te bi leztir e
Çiyayê Kurdistanê
Çiqas tu asê yî
Delîl ji te asêtir e.

Girtiyên Welatparêzên Şoreşger
Li Bendixana Saxmalçilar
Çetin Arkaş
Erdem Kahraman
Ayfer Kordu

Gerîlayekî aza

Bavê Berzan

Hozanê nemir, mamoste Me-la Şêxmûsê Hesarê- Cegerxwîn, di helbesteke xwe ya pîrr naskirî de, welê dibêje:

Lo-lo pismamo
Tu çima deng nakî?
Serê xwe carek
Bilind ranakî?
Leşkerên dijmin
Li çiyayê jor in
Weke xweşmêran
Ji hev belav nakî?

Gava stranbêjê hêja Aramê Tigran jî, vê helbestê, bi wî dengê xwe yê gilîni û petî distirê, hingê, di guhên mirov de, bi yekcarî giyanekî tolehildanê vedijîne.

Serdema ku mamosteyê nemir Cegerxwîn, ji xort û keçên Kurdistanê, van pîrsên di helbestên xwe de dikir, baweriya wî hebû ku rojekê, dê xort û keçên wî welatî rabin û ji zilmker û zordaran re bibêjin: Raweste! Ew dê dengê xwe bilind rakin, serhildanan li darxin û leşkerên dijminên ku li deşt û çiyayên Kurdistanê xwe telandine, ji hev tar û mar û belav bikin. Ma îro ne ew roj e? Îro roja vejîna giyana hozan e. Em bi çi awayî gihane van rojên xweş? Beşeke mezin ji bersivê di nav van gotinên li jêr e:

Ba têt...

Pelûr dihêjêt.

Pelûr dihêjêt-Pel dihêjêt

Pel dihêjêt-Şax dihêjêt

Şax dihêjêt-Qurm dihêjêt

Qurm dihêjêt-Erd dihêjêt
Erd dihêjêt- Asman û welat tev dihêjêt!

Ji vê 15- 20 sal berê, ba dihat. Bayê hişyarbûnê... Pîrsa "Ev ba çawa dihat?" bi serê xwe babeteke lêkolînê ya mezin e. Lê, vî bayî, hêdî hêdî xwe li girsên Kurd dida. Bê guman ev ba, ew bîr û hizirên azadîxwaziya Kurd bû. Belam ev ba, li gelek lat û zinarên hişk diket û kesên hinariyên xwe didan ber vî bayî û pê dihesiyan, weke tiliyên destekî hindik bûn. Ev pelûr bûn. Pelên biçûçikîn.. Bayê tenik û sivik, liv û tevgerê bi pelûran xistibû. Kurd digotin "Em ne kole ne!"

Bi xurtbûna bayê, liva pelên hûr, liv bi pelên girs jî ket. Dema wan digot em serbestiyê dixwazin pel pîrr dihejiyan. Ev gotinên pîrr î mezin bûn. Xwestina serebestiyê, dozeke giran bû. Kêm kes, bawerî bi van gotinan dihanîn. Lê dîsan jî bi biryardarî li ser vê riyê çûn.

Gehîneka dest çûbûn çekan, şax hejiyabûn. Pelûr û pelan, şax hejandibûn. Gava şax biheje, laş û qurm raweste li cihê xwe. Îro hemû şaxên Kurdistanê, laş û qurmê Kurdistanê jî binî dihejin. Vêca, eger awirek bi vê rastiya dîrokî, li rewşa îroyîn bête dayin, em dibînin ku hindik maye erd û asmanê welat tev de bihêje. Ev rewşeke dîrokî û zanyarî ye. Kes ni-

kare xwe li hevberî vê rewşê ragirê. Gav bi gav, kêlî bi kêlî, li her dere, liv û tevger mezin û berfireh dibe. Ên xwe li hevberî vê radigirin, ew xwe li hevberî dîrok û zaniyariyê radigirin. Çawa ku kes nikare çerxa dîrokê ber bi paş ve bizivirîne, her wisa jî, kes nikare van qurm û şaxên li ber ba û bahoza şoreşê bide rawestandî. Dijmin ewçend bi wî gewdeyê xwe yê mezin, di seranserîya Kurdistanê de, êrişan dibe ser gerîlayên me yên qehreman, ewçend bi tundî jî, xwe di nav gevizandina avzêlekî de dibîne. Ew xwe çendî dilivîne, ewçend di avavekê de dihere xwarê. Ev bû sala nehemîn ku her roj dibêje; ha ezê îro sibê vî karî bibime serî, ezê koka wan rakim. Her dihere, gerîlayê me xurttir û azadtir dibin û leşkerên dagirker dikeve nava aloziyên psîkolojîkî û hezar cûre nexweşiyên.

Li tevahiya cihanê, pratîka şerê rizgarîxwaziyê, nîşanê me daye ku, hemû cûre dagirkerî, li ber berxwedana gelên bîndest heliyane û dagirgeh bûne gora wan. Çi cûre çek û çi cûre jî plan û gellacyên ku li pêşiya xwe datînin, wan ji encama têkçûn û şikestinê venagerîne. Her çend plan û gellacyên şaytanî li darxin û her çend xizan halnezanê Kurdan bikin navgîn û alav, dawîya wan şikestin û têkçûn e.

AZADÎ

Abdurrahman Durre

Golika Pixço

Pixço, gundiyeke destteng û belengaz bûye. Du-sê bizinên wî û çêlekek wî hebûye. Çêleka wî dizê, jê re golikek çêdibe. Xalê Pixço û zarokên wî, pê pîrr kêfxweş û dilşad dibin. Ji golika xwe re, afirek rind û xweşik çêdikin û xwedî dikin. Belê golika wan, sal bi sal bi paş ve diçe, hûrik dibe, devê wê nagihîje afira wê ya ku nû ji dayîka xwe bûbû. Xulase: "Sal bi sal xwezî bi par." Golika xalê Pixço, roj ji rojê kêmtir dibe û wek qincokê dimîne, dibe pêkenîn û metelok, dikeve nav zar û zimanê xelkê û dibe gotina pêşiyên, ku ji wê rojê vir ve, ji tiştên paçveçû re dibêjin: "Bûye golika Pixço." Yanî roj bi roj bi paş ve diçe. Gotin dirûst be; weke hikûmeta Tirkiye, ku ew jî roj bi roj mîna golika xalê Pixço, ji pa re diçe.

Gotinek pêşiyên wan heye, dibêjin: "Herkes gider Mersine, biz gideriz tersine." Bi rastî jî wilo ye. Dinya pêş ve, ber bi mirovatiyê ve, ew jî ber bi hovîtiyê ve diçin.

Bi vê munasebetê, em dixwazin vê rastiya jî bidin diyarkirin ku serfiraziya (zafera) Bill Clinton di Amerîka de, serfiraziya Xocê Tonton jî di Tirkiyê de, serê gelek faşîst û kemalîstan xiste nav lingê wan û berjêr kirin.

Bi baweriya min, Bill Clinton, hem der heqê mesala Kurdan de, hem jî der heqê mafên însanî û demokrasîyê de, dê pîrr ji Bush qentir û çêtir be. Lê ez texmîn nakim ku Tonton Xoce, ji Mason, dodik û cûce çêtir û qentir be. Belê ev heye ku bi devkî be jî, dijminê Kemalîzmê ye, ev jî bes e. Bila kemalîstên kelmîst û çayzaxelên Yûgoslavîst bîpînjî, vê zemînê wan ji wan re amade kir. Bi salan ketin pey xwenda, zîrek, zana û rewşenbîran, gotin: "Ev komunîst in, kurdçî ne, xayîn in." Kuştin, avêtin heps û zindanan, ji dibistanan dûr kirin, meydan ji nezan û magandayan re hiştin. Bêhiş, evdal û serseriyan anîn ser kar, kirin karbidest, heta ku di roja îro re derxistin, heta ku hêka genî li ser serê wan şikest. Tontonê teqlebaz, dê fitîl fitîl ji pozê wan bîne, kemalîzma wan bi serê wan de kambax û wêran bike, da ku weke gurên har qîrma bidin hev û hevûdin bigevizînin.

Gotineke pêşiyên wan heye, dibêjin: "Koro tu çi ji Xwedê dixwazî", dibêje: "Cotekî çav." Gotinek din jî heye, dibêjin: "Neyne serê kesan, tê serê pisê pisan." Yanê; zilmê li tu kesî neke, neyê serê te, wê bê serê zarên zarê tenebiyên te.

Haydê tonton, îqê wan di zikê wan re derbas bike, bi dêla wan bigire û ber nede, heta şoreşger xwe digihînin wê û fitrên we tevan xweş dikin.

Bi xurtbûna bayê, liva pelên hûr, liv bi pelên girs jî ket. Dema wan digot em serbestiyê dixwazin pel pîrr dihejiyan.

Partiyên Kurdan

Partiya Karkerên Kurdistanê (PKK)

Partiya Karkerên Kurdistanê (PKK) di sala 1984' an de, dest bi şerê çekdarî kir. PKK, partiyeke Kurdên bakurê Kurdistanê ye. Di nav endam û gerîlayên PKK'ê de, Kurdên ji başûrê Kurdistanê û başûrê rojavayê Kurdistanê jî hene.

PKK li dijî Tirkan şer dike. PKK dibêje bila dewleta Tirkan ji bakurê Kurdistanê derkeve. Bila karmend û leşkerên Tirkan ji bakurê Kurdistanê derkevin.

Lê serokên dewleta 'Tirkan' leşkerên wan, karmendên wan ji bakurê Kurdistanê dernakevin. Ew dibêjin ku bakurê Kurdistanê ya 'Tir-

kan' e.

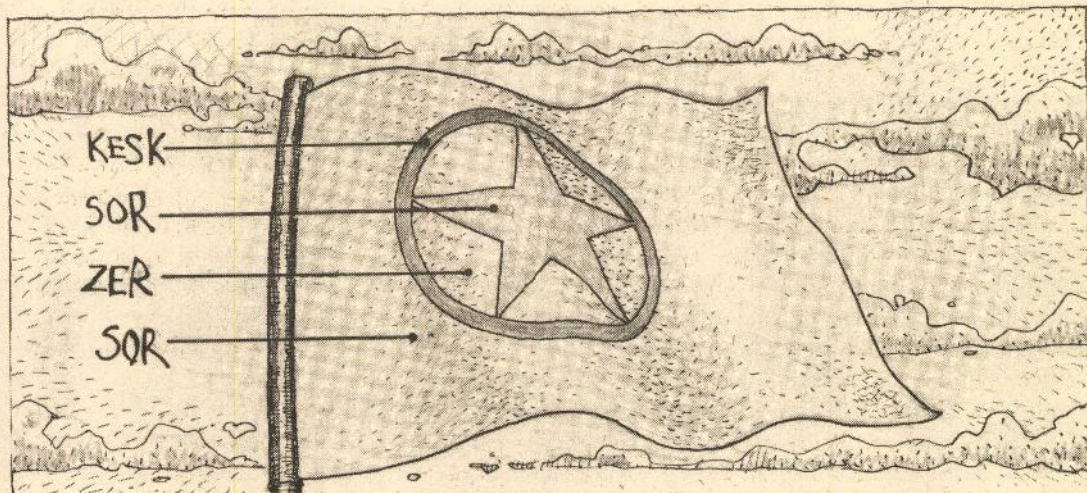
PKK jî dibêje na! Bakurê Kurdistanê ne ya 'Tirkan' e ya Kurdan e.

Navê serokê PKK ê Abdullah Öcalan e. Ew jî hêla bajarê Rihayê ye. Ew tevî gelê Kurd, li dijî leşkerên 'Tirkan' bi çekan şer dike. Abdullah dibêje ku ew dixwazin dewleteke Kurdan çêbikin. Bila dewleta Kurdan, hikûmeta Kurdan jî hebe. Bila zarokên Kurdan biçin xwendegehên Kurdan. Bila zarok bi zîmanê Kurdî bixwînin, binivîsin û bihizirin.

Ji xeynî PKK'ê hinek partiyên din jî hene. Lê ev partî, a niha bi çekan şer nakin.

Serokê PKK'ê Abdullah Öcalan bi zarokên Kurd re...

PÎRS Û BERSÎV

- 1- Partiya Karkerên Kurdistanê di kîjan salê de dest bi şer kir? (.....)
- 2- PKK partiya kîjan Kurdan e? (.....)
- 3- Di nav endam û gerîlayên PKK'ê de, Kurdên kîjan beşên Kurdistanê hene? (.....)
- 4- PKK li dijî kê şer dike? (.....)
- 5- PKK dibêje bila dewleta 'Tirkan' li Kurdistanê bimîne, yan jî derkeve? (.....)
- 6- 'Tirk' dibêjin bakurê Kurdistanê ya kê ye? (.....)
- 7- Navê serokê PKK'ê çi ye? (.....)
- 8- Ew ji hela kîjan bajarî tê? (.....)
- 9- Ew li dijî Tirkan bi çi şer dikin? (.....)
- 10- PKK çi dixwaze? (.....)
- 11- PKK dibêje bila zarokên Kurdan biçin xwendegehên kê? (.....)
- 12- PKK dibêje bila zarokên Kurdan bi kîjan zîmanî bixwînin, binivîsin û bihizirin? (.....)
- 13- Bêyî PKK çend partiyên din hene? (.....)
- 13-A) Navên wan partîyan çi ne? (.....)
- 13-B) Navên serokên wan çi ne? (.....)

- A. Ala PKK'ê boyax bike! (.....)
- B. PKK bi çekan ji bo Kurdistanê serbixwe şer dike. Tu çi dihizirî? (.....)
- C. PKK baş dike yan jî xirab dike?
 - a) Baş ()
 - b) Xirab ()
- C-1) Çima baş dike? (.....)
- C-2) Çima xirab dike? (.....)
- Ç) Divê mirov ji bo welatê xwe şer bike?
 - a) Erê ()
 - b) Na ()
- D) Eger tu mezin bibî, tê ji bo Kurdistanê şer bikî?
 - a) Erê ()
 - b) Na ()
- E) Tu Kurdistanê çawa dixwazî?
 - a) Serbixwe ()
 - b) Bindest ()
- Ê) Tu dixwazî ku dewleteke Kurdan jî hebe?
 - a) Erê ()
 - b) Na ()
- F) Tu dixwazî ku pasaporta te ya Kurdî hebe?
 - a) Erê ()
 - b) Na ()
- G) Mirov çawan bike ku 'Tirk' ji Kurdistanê derkevin? (.....)
- H) Tu hez dikî ku Kurd hevûdu bikujin?
 - a) Erê ()
 - b) Na ()
- I) Divê Kurd kê bikujin?
 - a) Kurdan
 - b) Dijmin
- Î) Divê Kurd çi bikin?
 - a) Aînkariya hev bikin.
 - b) Dijminatîya hev bikin.

